

Άγιος Ιερόθεος: «Ο θεόληπτος πρώτος Επίσκοπος των Αθηνών»

/ [Γνώμες](#)

•

Του Αριστείδη Γ. Θεοδωρόπουλου, Εκπαιδευτικού

Η Αποστολική Εκκλησία των Αθηνών, της οποίας ιδρυτής είναι ο Πρωτοκορυφαίος Απόστολος Παύλος, έχει να επιδείξει κατά τη διάρκεια της μακρόχρονης πορείας του δυσχιλιετούς βίου της, πολυάριθμες μορφές αγίων, που τη λάμπρυναν και τη δόξασαν και αποτελούν σήμερα πολύτιμο πνευματικό θησαυρό για όλους τους φιλάγιους κατοίκους και επισκέπτες του περιωνύμου κλεινού Άστεως των Αθηνών.

Ανάμεσα στο πλήθος των αγίων, οι οποίοι κοσμούν το πνευματικό στερέωμα της αγιοτόκου πόλεως των Αθηνών, ξεχωριστή θέση κατέχει ο ουρανοβάμων και ιεροφάντωρ άγιος Ιερόθεος, ο σοφός και ευκλεής αυτός πρώτος ιεράρχης της

Αποστολικής Εκκλησίας των Αθηνών.

Ο άγιος Ιερόθεος γεννήθηκε στην περιώνυμη πόλη των Αθηνών από επιφανή οικογένεια επί των ημερών του αυτοκράτορος Αυγούστου, λίγα μόλις χρόνια πριν τη Γέννηση του Ιησού Χριστού.

Σύμφωνα με την παράδοση υπήρξε ένας από τους εννέα βουλευτές, που αποτελούσαν τη Γερουσία του Αρείου Πάγου, ο οποίος την εποχή εκείνη ήταν το ανώτατο δικαστήριο. Ο Ιερόθεος είχε σπουδάσει Πλατωνική φιλοσοφία στην περίφημη Φιλοσοφική Σχολή των Αθηνών και είχε μυηθεί, όπως και οι άλλοι βουλευτές του Αρείου Πάγου, στα Ελευσίνια Μυστήρια.

Όμως το 51 μ.Χ. η άφιξη στην Αθήνα του θεηγόρου Αποστόλου των Εθνών Παύλου, που κηρύσσει Ιησούν Χριστόν Εσταυρωμένο και Αναστάντα, θέτει τη βάση για την ίδρυση μιας ολιγάριθμης χριστιανικής κοινότητας. Ανάμεσα στους πρώτους, που άκουσαν με προσοχή το πύρινο σταυροαναστάσιμο κήρυγμα και σαγηνεύτηκαν από τα μηνύματα του Ευαγγελίου του Χριστού ήταν και ο διαπρεπής πλατωνικός φιλόσοφος Ιερόθεος, ο οποίος διακρινόταν για τη βαθιά του φιλοσοφική γνώση και την απέραντη σοφία. Η ευρεία του μόρφωση και η οξεία του αντίληψη όχι μόνο δεν στάθηκαν εμπόδια στο να ακολουθήσει και να ασπασθεί τη χριστιανική πίστη, αλλά αφού βαπτίσθηκε πρώτα χριστιανός, αναδείχθηκε αργότερα δυναμικός και χαρισματικός ιεράρχης και εξελέγη μάλιστα πρώτος επίσκοπος της Αποστολικής Εκκλησίας των Αθηνών. Η φλογερή του πίστη και ο ένθεος ζήλος του τον ανέδειξαν σε ένθερμο μυσταγωγό της χριστιανικής αλήθειας και των σωτήριων διδαγμάτων αυτής, αφού υπήρξε ο σοφός διδάσκαλος και πνευματικός καθοδηγητής δύο επιφανών Αθηναίων ανδρών, του αγίου Διονυσίου του Αρεοπαγίτου, ο οποίος τον διαδέχθη στον επισκοπικό θρόνο των Αθηνών και του αγίου Αριστείδου, του ενδόξου αυτού Αθηναίου φιλοσόφου και απολογητού, ο οποίος γεννήθηκε, έζησε και μαρτύρησε τον 2ο μ.Χ. αιώνα στην περιώνυμη πόλη των Αθηνών.

Ο άγιος Ιερόθεος ανέπτυξε μεγάλη ιεραποστολική δράση στην Αθήνα και αναδείχθηκε ευκλής ιεράρχης, θείος διδάσκαλος και πολύτιμος εκκλησιαστικός συγγραφέας με βαθυστόχαστα συγγράμματα, που αποκαλύπτουν τη βαθύτατη σοφία και την πλούσια ευρυμάθειά του. Άξιο θαυμασμού είναι το θεώρημα περί της Αγίας Τριάδος, το οποίο βρίσκεται σε κώδικα στη βιβλιοθήκη της Ιεράς Μονής της Μεγίστης Λαύρας του Αγίου Όρους και απεικονίζει την Τριαδική Θεότητα μέσα σε έξι κύκλους, όπου ο ένας είναι μικρότερος από τον άλλο.

Ο θεόληπτος πρώτος επίσκοπος των Αθηνών, άγιος Ιερόθεος, αναδείχθηκε και χαρισματικός υμνολόγος, αφού σύμφωνα με την παράδοση αρπάχθηκε από νεφέλη

και παρευρέθηκε μαζί με τους αγίους Αποστόλους, τον άγιο Διονύσιο τον Αρεοπαγίτη και τον άγιο Τιμόθεο στην Κοίμηση της Υπεραγίας Θεοτόκου. Ο ίδιος μάλιστα προεξήρχε της κηδείας του θεοδόχου Σώματος της Θεομήτορος και έψαλε εξαίσιους ύμνους προς τιμήν Της, οι οποίοι υπερείχαν σε περιεχόμενο και μελωδία από όλους τους άλλους ύμνους, που είχαν ποιήσει οι υπόλοιποι. Το γεγονός αυτό το μαρτυρεί και ο ίδιος ο μαθητής του, ο άγιος Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης, ενώ ο Μέγας Συναξαριστής του Βίκτωρος Ματθαίου αναφέρει ότι «όταν οι άγιοι Απόστολοι έφθασαν στον Τάφο της Κυρίας Θεοτόκου και αποχαιρετώντας Την, έκαστος έλεγε εγκώμια θεία και ένθεα προς Αυτήν, όλοι δε είπαν διάφορα εγκώμια. Ο Ιερόθεος είπε τοιαύτα εγκώμια, προς την Παναγία μας, που υπερέβαιναν όλων των άλλων, και τολμώ ειπείν, ήσαν τόσο εξαίρετα και καταπληκτικά, ώστε αυτοί οι άγιοι Άγγελοι δεν θα μπορούσαν, καταλεπτώς (με κάθε λεπτομέρεια), καθώς τα είπεν εκείνος».

Ο σοφός και θεόληπτος άγιος Ιερόθεος, αφού πλούτισε το κλεινόν Άστυ των Αθηνών με τη θεία διδασκαλία του και το πολύπλευρο έργο του ως άξιος συνεχιστής του μηνύματος της χριστιανικής αλήθειας, που δίδαξε ο Απόστολος Παύλος στη μέχρι πρότινος ειδωλολατρική Αθήνα, εκοιμήθη εν ειρήνη σε βαθύτατα γηρατειά κατά το τελευταίο τέταρτο του 1ου μ.Χ. αιώνα. Η αγία του ψυχή μετέβη στον αγωνοθέτη Κύριο και έλαβε τον αμάραντο στέφανο της αγιότητας και της δικαιοσύνης για να πρεσβεύει ακατάπαυστα στον Πανάγαθο Θεό για την ψυχική σωτηρία όλων μας. Ενταφιάσθηκε στα Μέγαρα Αττικής νοτίως μικρού ναού της Υπεραγίας Θεοτόκου, τον οποίο είχε ανεγείρει ο ίδιος ο άγιος. Η μνήμη του τιμάται από την Ορθόδοξη Εκκλησία μας στις 4 Οκτωβρίου και η τιμία κάρα του φυλάσσεται ως ασύλητος και πολυτίμητος θησαυρός στην ομώνυμη Ιερά Μονή στα Μέγαρα Αττικής, η οποία ιδρύθηκε τον 11ο αιώνα στον χώρο, όπου είχε ενταφιασθεί, αλλά επανιδρύθηκε το 1930 μετά τη διάλυσή της επί των ημερών του βασιλέως Όθωνος.

Πλούσια είναι και η εικονογραφία του αγίου Ιεροθέου με παλαιές εικονογραφικές παραστάσεις στο Πρωτάτο του Αγίου Όρους, στην ομώνυμη Ιερά Μονή των Μεγάρων και στις Ιερές Μονές Δαφνίου, Καισαριανής, Ασωμάτων Πετράκη, Οσίου Μελετίου και Κοιμήσεως Θεοτόκου Κλειστών. Το όνομα του πρώτου επισκόπου της πόλεως των Αθηνών, αγίου Ιεροθέου, φέρει πολυπληθής συνοικία στο Περιστέρι Αττικής, όπου με πρωτοβουλία του Συλλόγου «Άγιος Ιερόθεος» ανεγέρθηκε μεταξύ των ετών 1927 - 1930 ο πρώτος ιερός ναός προς τιμήν του. Στις 31 Μαΐου 1970 θεμελιώθηκε ο νέος μεγαλοπρεπής ιερός ναός του Αγίου Ιεροθέου, ο οποίος εγκαινιάσθηκε με κάθε επισημότητα στις 8 Ιουνίου 1980. Επ' ονόματι του αγίου είναι αφιερωμένος επίσης ο ενοριακός ναός του χωριού Κομπωτή Αιτωλοακαρνανίας, γραφικά παρεκκλήσια στο χωριό Πύργος Σαντορίνης, το οποίο

ανεγέρθηκε το 1957,και στη Χώρα Πάτμου,το οποίο ανεγέρθηκε εις μνήμην του αοιδίμου Μητροπολίτου Κυθήρων Ιεροθέου Δαλαρή του Πατμίου (+ 24 Νοεμβρίου 1979) ,καθώς και ο κοιμητηριακός ναός στο ησυχαστήριο του Αγίου Φιλοθέου στην Πάρο.

Η ολόθερμη ευχή όλων μας είναι να έχουμε στη ζωή μας τις ευχές και τις ευλογίες του αγίου Ιεροθέου,επικαλούμενοι με ευλάβεια τις πρεσβείες του,παράλληλα δε να διδασκόμαστε από τη φιλόθεη βιοτή αυτού του θεολήπτου κήρυκος, κλεινού καθηγεμόνος και χαρισματικού ιεράρχου της Αποστολικής Εκκλησίας των Αθηνών, του οποίου το χαριτόβρυτο στόμα κατέστη «πηγή η αέναος η καταρδεύουσα άπαν της Εκκλησίας το πρόσωπον».